

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

מספר בקשה: 1:

לפני כבוד השופטת יעל בלכר

המבקשים

1. דבורה חבוט
2. שלמה חבוט
ע"י ב"כ עו"ד טל פרי

נגד

המשיב

דורון צברי, עו"ד
בעצמו

החלטה

לפניי בקשת המבקשים להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דין מיום 27/5/20 שניתן ע"י בית משפט השלום בת"א (כב' הש' גזית) (פסק הדין) "עד לקבלת הכרעה סופית בבית המשפט המחוזי בבאר שבע" בהליך נוסף שמתנהל בין הצדדים.

כללי

1. לטובת המשיב נרשם משכון על זכויות המבקשים בנחלה במושב משגב דב (הנחלה), מכוחו של הסכם שכר טרחה לייצוג המבקשים ולהבטחת התשלום (המשכון). בהליך קמא ביקשו המבקשים מספר סעדים הצהרתיים ובכלל זה סעד הצהרתי לביטול המשכון והצהרה כי לא היה בידי המשיב לעשות שימוש בייפויי כוח ישנים שניתנו לו לצורך רישום המשכון; וכן, הצהרה בדבר ביטול כתב התחייבות וכי קיים הסכם שכ"ט תחת כתב ההתחייבות. כן ביקשו להורות על עיכוב הליכי הוצל"פ למימוש המשכון, בשל הסכם בוררות.
2. לאחר שהוגשה התביעה בהליך קמא, הגישו המבקשים תביעה נוספת כנגד המשיב לפיצויים בגין רשלנות. תביעה זו הסתיימה בפסק דין שבו נדחתה התביעה ללא צו להוצאות, לפי הסכם גישור שהושג בין הצדדים (התביעה הנוספת). כפי שעולה מפסק הדין קמא, הוגשה גם תביעה זהה נוספת, שנדחתה מחמת מעשה בית דין.
3. בפסק דינו של בית המשפט קמא נושא הבקשה, נדחו בין היתר, טענות הקיזוז שהעלו המבקשים וטענות כספיות אחרות, מחמת הרחבת חזית אסורה (שכן בתחילה לא התבקש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

סעד כספני) וכן, מחמת מעשה בית-דין נוכח פסק הדין בתביעה הנוספת (ובתביעה הזוהה). עוד נקבע כי לא עלה בידי המבקשים להוכיח כי כתב ההתחייבות, שהוא למעשה הסכם שכר טרחה, הוא הסכם למראית עין וכן נקבע כי המשכון נרשם כדין.

4. הליך נוסף מתנהל בין הצדדים וצדדים נוספים, בת"א 16-05-26782 (ההליך הנוסף). ככל שניתן להבין מטענות הצדדים ומן המסמכים שהוגשו לתיק, מדובר בתביעה שהגישו רוכשי הנחלה (שאינם צד להליך זה ולהליך קמא), כנגד המבקשים והמשיב (נתבעים נוספים נמחקו). מכתב התביעה שצורף לבקשה עולה כי מדובר בתביעה למתן צווי עשה וצווי מניעה קבועים, אכיפת הסכם מכר, צו למתן חשבונות ופיצויים מוסכמים.

הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור

5. פסק הדין ניתן ביום 27/5/20 ולפי הבקשה, הומצא למבקשים בו ביום. משכך, המועד האחרון להגשת הערעור חל ביום 12/7/20. הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור "עד לקבלת הכרעה סופית בבית המשפט המחוזי בבאר שבע" הוגשה ביום 9/7/20, בטרם חלף המועד לערעור (הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור).

6. לטענת המבקשים בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, לפני בית המשפט בהליך הנוסף תלויה ועומדת בקשת המשיב לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, שבו אושרו הסכמות המבקשים והרוכשים בנוגע לזכויות בנכס והסדרת רישומו, ויש להמתין להכרעה בבקשה בטרם יוגש הערעור על פסק דינו של בית המשפט קמא. עוד טוענים המבקשים כי הם מצויים בקבוצת סיכון להידבקות בנגיף הקורונה ומנועים מלהיפגש עם ב"כ לצורך הכנת הערעור; כי פסק הדין קמא שגוי פרוצדורלית ומהותית; וכי סיכויי הערעור טובים והגשת הבקשה בתוך המועד להגשת הערעור מצדיקה את קבלתה.

7. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, אין בבקשה כל "טעם מיוחד" המצדיק את הארכת המועד להגשת הערעור, אין קשר בין ההליך קמא לבין ההליך הנוסף והמבקשים אינם מסבירים את הקשר ההליך הנוסף לבין הערעור שאותו הם רוצים להגיש. עוד טען כי בדיון שהתקיים לאחרונה בהליך הנוסף, נקבע כי זכויות המשכון של המשיב בנחלה לא ייפגעו וכי ככל שתתקבל בקשתם להארכת המועד להגשת הערעור, יש להתנות את הארכה בתשלום ההוצאות שנפסקו לטובתו וטרם שולמו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

8. בתגובה עמדו המבקשים על בקשתם והוסיפו כי המשכון לטובת המשיב רשום אצל רשם המשכונות בלבד. כן ציינו כי מתנהל משא ומתן להסדר תשלומים לגבי ההוצאות שנפסקו, שכן אין ביכולתם לשאת בסכום במלואו אלא בתשלומים.

דיון והכרעה

9. ככלל, על בעל-דין להגיש ערעור בגדרי המועדים הקבועים בדין. כלל זה מושתת על עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול להתמשכות ההליכים; הציפייה של הצד שכנגד שלא להיות מוטרד לאורך זמן רב בנוגע לפסק-דין שבו זכה; האינטרס של בעלי הדין ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות, היעילות והוודאות המשפטית; וכן, השאיפה להימנע מקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור או בבקשת רשות ערעור שהוגשו באיחור (בש"א 2487/14 ביבי נ' ליפר, ניתן ביום 14/5/2011).

10. יחד עם זאת, לפי תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (התקנות), שמורה לבית-המשפט הסמכות להורות על הארכת מועד הקבוע בחיקוק בהתקיים "טעמים מיוחדים שיירשמו". כך קובעת התקנה: "מועד או זמן שקבע בית המשפט או הרשם לעשיית דבר שבסדר הדין או שבנוהג, רשאי הוא, לפי שיקול דעתו, ובאין הוראה אחרת בתקנות אלה, להאריכו מזמן לזמן, אף שנסתיים המועד או הזמן שנקבע מלכתחילה; נקבע המועד או הזמן בחיקוק, רשאי הוא להאריך מטעמים מיוחדים שיירשמו".

11. בקשה להארכת מועד נבחנת בשני שלבים. בשלב הראשון, נבחן קיומו של טעם מיוחד המצדיק את קבלת הבקשה. אם נמצא טעם שכזה, יש לעבור לשלב השני, בו נבחן קיומם של שיקולים לדחיית הבקשה ובכלל זה, אינטרס הצד שכנגד בהסתמכות על סופיות הדיון (ראו בן נון וחבקין הערעור האזרחי (מהדורה שלישית, 2012) עמ' 170-168; בש"א 2487/14 הנ"ל; בש"א 8359/11 פלונית נ' פלוני ניתן ביום 25/12/11).

12. בבש"א 954/11 הוליס תעשיות בע"מ נ' מדינת ישראל (14/3/2011) ציין כב' השופט גיוראן את השיקולים אותם על בית המשפט להביא בחשבון בבואו להכריע בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, כדלקמן: "מכיוון שעניין לנו באיזון קונקרטי בכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו על פי מכלול השיקולים קשה מאוד לקבוע כללים הידועים מראש למקרים בהם תינתן הארכת מועד ולמקרים בהם תידחה הבקשה. אולם ניתן להצביע בין היתר על השיקולים הבאים שיש להביא בכלל חשבון: הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך, משך האיחור, קיומו של הליך תלוי ועומד, מהות ההליך, הסתמכות בעל דין שכנגד וסיכויי הלכאוריים של ההליך הערעורי לגבי מתבקשת הארכת המועד... ככלל נקבע,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

כי טעם מיוחד המצדיק הארכת מועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל דין .., ואילו מקום בו טעמי האיחור נעוצים בבעלי הדין עצמם או בבאי כוחם, לא יהיה בדרך כלל צידוק להארכת המועד שהוחמץ. יודגש כי אין המדובר ברשימת שיקולים ממצה. שאלת קיומם של טעמים מיוחדים להארכת מועד תיבחן תמיד על פי מכלול נסיבות העניין". ראו גם בש"א 5636/06 נשר נ' גפן, כב' הש' ביניש מיום 23/8/2006.

13. קיומו של הליך תלוי ועומד יכול לשמש בנסיבות מסוימות כ"טעם מיוחד" להארכת מועד. אשר לשיקולים הרלבנטיים לעניין, כך נקבע בבש"א 9159/04 חשקורי נ' בובליל (עניין חשקורי):

"5. ... אין די בכך שבעל דין טוען לקיומו של הליך תלוי ועומד, בכדי לזכות בהארכת מועד. כך, ישנה חשיבות לסוג ההליך התלוי ועומד, לדרך בירורו ובעיקר לשאלת הקשר שבינו ובין הערעור שיש להגישו. ככל שהמדובר בהליך שהכרעה בו מהותית יותר לנשוא הערעור ומשליכה ממשית על עצם הצורך בערעור, בהכרעה בו או בהיקפו, כן תגבר עוצמתו של הטעם להארכת המועד, במסגרת בחינת קיומו של 'טעם מיוחד'. נדרש, על כן, כי יהא מדובר בקיום הליך משפטי 'באותו העניין' [...] המדובר באמת מידה מחמירה על פיה בדרך כלל אין מאפשרים להציג עילה חדשה או עניין שאינו תלוי ועומד [...] זאת ועוד: אין די בבחינת סוג ההליך והקשר שלו לערעור שיש להגיש, אלא ניתן לבחון נסיבות נוספות. כך, למשל, יש חשיבות לסיכויי ההליך התלוי ועומד. ככל שמדובר בהליך שסיכוייו טובים יותר, יש הצדקה עניינית חזקה יותר להארכת המועד להגשת הערעור שכן סביר יותר להניח - בהנחה והמדובר בהליך תלוי ועומד רלבנטי - כי הערעור יתייתר או ישונה. אולם, ככל שהמדובר בהליך שסיכוייו נמוכים או אפסיים, יקשה יותר להאריך המועד להגשת הערעור רק בשל קיומו של הליך תלוי ועומד. לבסוף, נראה כי יש ליתן משקל לא רק לרלבנטיות ההליך התלוי ועומד וסיכוייו, אלא גם למסגרת הזמן בה יוכרע. ככל שמדובר בהליך מורכב יותר, או במסגרת דיונית סבוכה יותר, תהא משמעות רבה יותר להארכת המועד לשם הגשת הערעור עד להכרעה בהליך התלוי ועומד. במובן זה, האינטרס של בעל הדין שכנגד שפסק הדין נשוא הערעור יהא חלוט נמצא נפגע יותר, ככל שהמתנה להכרעה בהליך תלוי ועומד, תהא ממושכת יותר. ודוק: אין זו רשימה סגורה של שיקולים. אלו הן נסיבות מסוימות שמן הראוי לבחון אותם שכן משקפות הן את האיזון העקרוני בין המגמות השונות שביסוד הסמכות להאריך המועד בשל קיומו של 'טעם מיוחד'. הנה כי כן, קיומו של הליך תלוי ועומד יכול שישמש 'טעם מיוחד' לשם הארכת המועד, אולם יש לבחון את כלל נסיבות העניין בכל מקרה לגופו."

(כב' הרשם מרזל כתוארו אז, מיום 20/10/04)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

באותו עניין נדחתה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, שכן המבקש לא ביסס כיצד יהיה בהליך התלוי ועומד כדי לייתר את הערעור או לשנות את היקפו, לא ברור כי מדובר "באותו עניין", סיכויי של ההליך התלוי ועומד אינם גבוהים וההכרעה בו יכול שתימשך זמן רב, מה שיביא לדחייה ממושכת של הגשת הערעור.

מן הכלל אל הפרט

14. לאור האמור וביישום הדין לענייננו סבורני, כי לא עלה בידי המבקשים לעמוד בנטל המוטל עליהם להוכיח קיומו של "טעם מיוחד" כנדרש לצורך הארכת המועד.

15. מקובלת עליי טענת המשיב כי המבקשים לא פירטו באופן המניח את הדעת (אם בכלל) את הצורך להמתין להכרעה בהליך הנוסף על מנת להגיש את הערעור על פסק הדין קמא. סבורני כי לא עלה בידי המבקשים להבהיר באיזה אופן, אם בכלל, ישפיע ההליך הנוסף על הערעור ולא נחה דעתי כי מכלול השיקולים מצדיק את הארכת המועד. אוסיף, כי מעיון בפרוטוקול הדיון בתיק הנוסף לא התרשמתי, כי קיים קשר הדוק באופן "שההכרעה בו מהותית יותר לנשוא הערעור ומשליכה ממשית על עצם הצורך בערעור, בהכרעה בו או בהיקפו" כלשון ההחלטה בעניין חקשורי (פרוטוקול מיום 27/7/20, נספח 6 לתשובה מיום 30/7/20). כאמור, יש גם להצביע על כך שמכלול הנסיבות מצדיק את הארכת המועד, ואף זאת לא נעשה.

16. כאמור בעניין חקשורי, אין די בכך שמתקיים הליך נוסף. אף אין די בכך שלשני ההליכים קשר כזה או אחר לזכויות המשיב בנכס; אלא נדרש "קשר חזק" ומהותי בין שני ההליכים באופן שמצדיק את הארכת המועד, תוך שאומץ מבחן מצומצם לקביעה כי מדובר "באותו עניין" (ראו גם בן נון וחבקין, שם, בעמ' 175, טקסט סמוך לה"ש 111). יתר על כן, מעבר לאינטרס המשיב בערעור, גם מבחינת שיקולי מדיניות משפטית ראויה וטובתם של כלל המתדיינים כי ההליכים יתנהלו ביעילות ותוך קיצור משך זמן ההליך מעם הגשתו ועד לסיומו - אין מקום ליצור סבך של הליכים התלויים זה בזה תוך הארכת המועד לערעור, ככל שאין הזיקה בין הדברים הדוקה וקיימת השפעה ממשית, באופן שמצדיק הארכת המועד בנסיבות (למשקלו של אינטרס כלל המתדיינים ראו והשוו גם לרע"א 10227/06 בובליל נ' אינדינג מיום 5/2/2007, המחצית השניה של סעיף 8, היפים גם לענייננו בשינויים המחויבים, ובוודאי כשהארכת המועד מתבקשת עד למועד לא ידוע שבו תתקבל הכרעה סופית בהליך הנוסף). אוסיף כי גם לאחר הגשת הערעור, אם וכאשר יוגש, יש בידי בית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

המשפט שלערעור סמכות להורות על עיכוב ההליכים בשל הליך תלוי ועומד, ככל שיסבור וימצא שיש לכך מקום.

17. המבקשים טענו כי גם השלכות נגיף הקורונה מצדיקות הארכת המועד. אכן טעם זה הוכר בנסיבות מסוימות, כטעם מיוחד להארכת מועד (ראו למשל בש"א 3952/20 עמק גלבע נ' ענאד מיום 29/6/20). עם זאת, אין מדובר במילות קסם המצדיקות, כשלעצמן, את הארכת מועד (בש"א 4268/20 חברון משה בע"מ נ' ג'קי בונד לוגיסטיקה בע"מ מיום 28/7/20). אזכיר, כי שר המשפטים נתן את הדעת למשבר הקורונה תוך שנקבע כי תקופה מסוימת תהא תקופה שאינה נמנית לצורך עשיית פעולה משפטית. פסק הדין בענייננו ניתן ביום 27/5/20, בחלוף תקופת החירום.

[לשלמות התמונה אציין כי בהודעות שר המשפטים בדבר החלת תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991 (תקנות מצב חירום) הוחלו התקנות בתקופה שמיום 15/3/20 והוארכו מפעם לפעם, עד ליום 10/5/20. בהודעת שר המשפטים מיום 7/5/20 הוארכה תקופת החלת תקנות מצב החירום עד ליום 17/5/20 אך זאת, תוך החרגת תקנה 4 שעניינה מניין הימים, ותחולתה של תקנה 4 לא הוארכה מעבר ליום 10/5/20].

18. טענת המבקשים כי הארכת המועד נדרשת בשל נגיף הקורונה אינה משכנעת בנסיבות העניין. צורפו אישורים רפואיים שמהם עולה המלצה למבקשים למעט ביציאות מביתם מחשש להידבקות בנגיף הקורונה וכל שנטען בהקשר זה הוא כי אינם יכולים להגיע לפגישה עם ב"כ על מנת "לדון בערעור". עם כל ההבנה למצבם של המבקשים, אין מדובר במניעה מוחלטת. ממילא גם לאור כל האמצעים הטכנולוגיים העומדים לרשותנו בימים אלה, אין מניעה כי יוכן הערעור גם ללא פגישה פרונטלית בין המבקשים לבין ב"כ או תוך צמצום מרבי של המפגש. למותר לציין כי נמצאה בידי המבקשים ובא כוחם הדרך להגשת בקשה זו לאורכה, בימות הקורונה.

19. לאור כל האמור, לא נמצא שהוכח קיומו של טעם מיוחד ומשכך, אין מקום להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת הערעור עד לאחר הכרעה סופית בהליך הנוסף. עם זאת, על מנת לאפשר למבקשים את יומם מלפני ערכאת הערעור ובשים לב לכך שבקשה זו הוגשה בטרם חלף המועד להגשת הערעור, כך שלא ניתן לומר כי התגבשה צפייה של ממש מצד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19685-07-20 חבוט ואח' נ' צברי

המשיב או הסתמכות על כך שלא הוגש ערעור - אתן בידי המבקשים אורכה להגשת ערעור בתוך 10 ימים (הפגרה במניין).

20. לא ראיתי להתנות זאת בתשלום ההוצאות שנפסקו לטובת המשיב בבית משפט קמא. יוער כי ככלל, לפי התקנות, הגשת ערעור כרוכה בהפקדת עירבון להוצאות המשיב בערעור.

21. לפני משורת הדין, לא מצאתי ליתן צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

ההחלטה ניתנה בסמכותי כרשמת.

המזכירות תדוור לצדדים.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

יעל בלכר, שופטת